

dřevěných konví a pěti obloukových pil jen ohledně jednoho tvrdého stolu a jednoho fotelu. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu dlužníka vyhověl zcela návrhu. **D ů v o d y:** Soud první stolice odůvodnil své zamítavé rozhodnutí o návrhu na vyloučení předmětů z exekuce tím, že dlužník jako duševní pracovník potřebuje k výkonu svého povolání jen jeden velký dubový stůl a jeden fotel k usednutí při práci. Než odůvodnění toto jest nesprávné a projevený názor není v souhlase ani s tendencí zákonného ustanovení § 251 čís. 5 ex. ř. Podle § 251 čís. 5 ex. ř. vyloučeny jsou u osob, jež duševní povolání osobně provozují, předměty nutné k provozování tohoto povolání. V souzeném případě jest povinnou stranou stavitel, tedy nesporně osoba provozující povolání duševní a k provozování jeho povolání jest zapotřebí nutně kancelářského zařízení, umožňujícího mu, by mohl psát, kreslit, prováděti výpočty, ukládati spisy a usaditi zákazníky k němu přicházející. Proto nutně potřebuje kancelářské zařízení, totiž: jeden psací stůl, další jeden stůl z tvrdého dřeva, jeden stůl pod psací stroj, další tři fotele z ohýbaného dřeva, jeden kulatý stůl a registraturu. K dalšímu výkonu stavitelského povolání potřebuje povinná strana i stavitelský inventář, bez něhož jeho hospodářská existence by byla znemožněna a také znalec z oboru stavitelského podal posudek v ten smysl, že dlužník zabaveného inventáře, totiž 52 koleček, 1 vagonu lešenových prken, 2 kůlen, 40 dřevěných konví a 5 obloukových pil nutně potřebuje k výkonu osobně provozované své živnosti stavitelské, kterou provozuje v malém rozsahu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Dovolací soud přidává se k názoru rekursního soudu, že dlužníka Františka B-a jako stavitele nutno považovati za osobu, která vykonává duševní povolání, a že tudíž předměty, jichž potřebuje k výkonu stavitelského povolání, podle § 251 čís. 5 ex. ř. jsou vyloučeny z exekuce. Že dlužník František B. předmětů, ohledně nichž rekursní soud exekuci podle § 251 čís. 5 ex. ř. zrušil, k provozování stavitelské živnosti potřebuje, zjistil rekursní soud na základě posudku znalce.

Čís. 9150.

Do usnesení exekučního soudu, jímž bylo vyhověno návrhu vymáhajícího věřitele na převzetí zabavených svršků za třetinu odhadní ceny, jest dlužník oprávněn k rekursu.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1929, R I 597/29.)

R e k u r s n í s o u d odmítl rekurs dlužníka do usnesení exekučního soudu ze dne 29. dubna 1929 s tím, že o něm rozhodne exekuční soud

jako o stížnosti do výkonu exekuce. **D ů v o d y:** Usnesením prvního soudu ze dne 1. dubna 1929 povolen byl prodej z volné ruky věcí seznámených a popsáných v zájemním protokole ze dne 22. března 1929 pod položkou 1—18 a usnesení to nabylo moci práva. Ustanovuje-li nyní v napadeném usnesení první soud, že tyto věci jest přenechatí vymáhající straně za jednu třetinu odhadní ceny na účet její vykonatelné pohledávky lze usnesení tomu rozuměti jen tak, že exekuční komisař způsobem tím vykonává povolený prodej z volné ruky. Zda tento postup exekučního výkonu odpovídá předpisům exekučního řádu, jednacího řádu a i instrukci pro výkonné orgány čili nic, vymyká se přezkoušení a rozhodnutí rekursního soudu, ježto proti tomuto postupu exekučního výkonu brojiti lze podle § 68 ex. ř. jen stížností, tam uvedenou. Bylo proto rekurs zahrnouti podle § 78 ex. ř. a § 526 odst. 2 c. ř. s. jako nepřipustný podle § 78 ex. ř. a § 523 c. ř. s. a poukázati jej na exekuční soud jako tam podle § 68 ex. ř. příslušný.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu, nepřihlížeje k odmítacímu důvodu, znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Rekursní soud odmítl rekurs povinného z důvodu, že nejde o rekurs proti usnesení exekučního soudu po rozumu § 65 ex. ř., nýbrž o stížnost proti postupu při výkonu exekuce po rozumu § 68 ex. ř. Tento názor rekursního soudu jest mylný. Když exekuční prodej nebyl proveden, protože se ku dražbě nedostavili koupěchtiví, nařídil exekuční soud usnesením ze dne 4. dubna 1929 podle druhého odstavce § 280 ex. ř. z úřadu, by zabavené věci byly prodány. Dne 20. dubna 1929 podal vymáhající věřitel u exekučního soudu návrh na převzetí zabavených svršků za třetinu odhadní ceny, kterému návrhu exekuční soud napadeným usnesením ze dne 29. dubna 1929 vyhověl. Jelikož se toto usnesení stalo exekučním soudem a nenáleží mezi usnesení, proti nimž podle § 289 ex. ř. rekurs není přípustným, příslušel povinnému proti němu rekurs po rozumu § 65 ex. ř., nikoli stížnost podle § 68 ex. ř. Rekursní soud tudíž neprávem rekurs odmítl. Bylo proto k dovolacímu rekursu napadené usnesení zrušiti a rekursnímu soudu uložiti, by o rekursu znovu rozhodl.

Čís. 9151.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 28. března 1928, čís. 44 sb. z. a n.).

»Místnostmi« ve smyslu zákona o ochraně nájemců jest rozuměti jen prostory v budovách, pod střechou, a se všech stran ohraničené.

Otázku, zda se ochrana nájemců vztahuje i na jednotný předmět nájmu, sestávající nejen z místností, nýbrž i z volného pozemkového prostoru, jest řešiti v každém případě zvlášť podle povahy hlavní věci.

Nájem, jehož předmětem jest především volný prostor, jenž jest